

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47,
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șe-care publicare.

A treia universitate.

Sibiu, 8 August.

În diaristica ungurească vedem, că se discută de un timp încoace, unde să se ridice a treia universitate — maghiară din bugetul statului.

S'ar pără că ridicarea universității a treia maghiară este lucru irrelevant pentru toți căți nu se țin de naționalitatea domnitoare. Pe cât scim nici nu s'a scris nimica în presa maghiară în privința aceasta, afară de ȋiarele nemțesci din Ungaria, decorate cu tricoulul șovinismului maghiar.

Mirare mare nici nu poate fi pentru că foile nemaghiare sînt așa de pasivă față cu o afacere atât de importantă între alte împregiurări. A ceii ce cunosc raporturile între Maghiari și naționalitățile nemaghiare vor găsi lucru aproape firesc, că nu se ocupă nimenea cu chestiunea aceasta. Naționalitățile nemaghiare sciu, că în ȋina de astădi ori și ce vor dice, ori ce vor întreprinde este zadarnic dacă nu este pe placul și la comanda maghiară. În chestiunile interne ale statului unguresc, guvernul din Budapesta are și pânea și cuțitul în mîile sale. Până și darurile împărătesci, guvernul unguresc propune și recomandă numai acolo mai frumoase și mai bogate, unde au să curgă în casele maghiare.

Infintarea unei a treia universități în Ungaria ar trebui se ne intereseze și pe noi Români, căci sîntem după Maghiari cei mai numeroși în teritoriul de sub coroana ungurescă.

După sarcinile statului care le purtăm și după dreptatea care ni o dă anticienitatea noastră în patria locuită de noi, am avê și dreptul de a reclama tot ce este în favorul culturii și a desvoltării naționalității noastre.

Nu am greși așa dară și când am reclama pe partea noastră a treia

universitate, dacă ar fi să se mai infinteze lângă cele două din Budapesta și din Cluj. Însă atăta esperiență avem și noi, ca se nu întreprindem lucruri imposibile după dispozițiunile cercurilor normative din statul unguresc. Aproape trei milioane de Români între Tisa și Carpați, cari din propriile lor mijloace susțin pelângă multe scoale elementare și capitale și cinci gimnasii, trei seminarii teologice și trei pedagogii, o școală reală și alta comercială, ar merita a fi considerați, dacă nu la locul prim., la locul al doilea. Un centru scientific ar fi nu numai pentru dênși în interes cultural, dar și pentru Maghiari și un avantaj politic.

Astfelu de lucruri însă nu incap în capetele Maghiarilor, cari vor ca toată lumea se devină maghiară. Ei ne au infintat o universitate maghiară în Cluj, între Români, vor ca gimnasiale succesiv să devină toate maghiare și vor ca în scoalele elementare să învețe toți a vorbi limba maghiară. Toată grigea lor se absoarbe în maghiaricare.

Statul unguresc cum să se gîndească el să dea Românilor o universitate, când acestia în tot teritoriul locuit de Români nu s'au învrednicit nici de un gimnasiu susținut din vistieria statului? În Sibiu, în gimnasiul de stat, majoritatea elevilor este română. Elevii sînt cea mai mare parte din ȋnuturi, unde ungurescu nu se vorbesce. Cu toate aceste gimnasiul, este unguresc, ca și când oamenii din ȋnuturile Sibiuului ar fi pentruca să aibă cine să învețe unguresce, dar nu gimnasiul pentru oameni ca printr'ensul să și acuire cunoscînțe.

Nu ne adresăm dară la nimenea, ca să ne întrevină la guvern pentru o universitate în favorul Românilor, cari încă se cred cetățeni și încă egal în dreptăȋiți ai statului unguresc. Nu. Aceasta ar fi, cum am mai ȋis, lucru de tot zadarnic. Aceasta o poate sci ori și cine ȋi aduce aminte de ne-

fructositatea protestelor și deputaȋiunilor mai recente până la tron în alte cestiuni. Voim însă să constatăm și cu ocaziunea aceasta, că se fac lucruri, cari se fac numai în favorul unui element dintre elementele, care locuiesc patria spriginită și apărata de toȋi, și că cei cari n'au norocirea de a fi Maghiari sînt ignorați până la extrem, sînt numai nule după cifra maghiară.

După cât am putut urmări, ceea ce s'a scris în privința universității a treia în Ungaria, nu este altă ingrigire decât ca universitatea, care are să se infinteze să fie un centru de maghiaricare.

Revista politică.

Sibiu, în 8 August.

Ministeriul unguresc a făcut nu de mult un act nou, care a dat de lucru nu numai cercurilor atinse, dară și presei din patrie în cea mai mare parte. Actul privește disoalverea camerei comerciale din Brașov. Causa oficială a disoalverei este, că după cum ȋice documentul ministerial, camera s'a opus dispozițiunei de a vota o sumă de bani pentru susținerea unei scoale industriale în S. Snt. Giorz, în Secuime. Gurile rele însă denaturează cauza ȋicînd, că ministeriul a disoalvat camera pentruca n'a votat suma din cestiune în favorul unui institut, prin care comuna S. Snt. Giorz avea să fie respălătit, căci a ales pe dl ministru president Tisza deputat în dietă.

Infintarea unei a treia universități în Ungaria este discutată de mai multe săptămîni de presa ungurescă. Sînt ȋiare, cari pledează ca să se infinteze la Seghedin și altele, cari pledează să se infinteze la Pojon. „P. N.” se teme, că dacă universitatea se va infintea la Pojon, junimea maghiară se va germanisa.

Călătoria principelui Carol în străinătate și visita sa la Ischl n'a

incetat de a fi obiectul de discusiune în diaristica României.

Eată ce ȋice în privința aceasta „Alegătorul”:

Suntem sau nu întrați în alianța germană?

— Nu: respund organele noastre oficioase.

— Da; afirmă unele ȋiare din străinătate.

Unde fi-va adevêrul?

Are călătoria Suveranului nostru prin țêurile germane, vre-un scop politic sau nu are.

Același respuns contradictor ni se aduce.

Pe când unii stăruiesc într'o neȋaȋiune completă, oficiosul „Neue freie Presse” dela Viena ne spune, că principele Carol al României merge la Ischl spre a cunoașce simțemintele Austriei și ale Germaniei cătră țeara sa și spre a afla, dacă poate pune te-meu pe spriginul lor, în cazul, când România ar fi inundată, ca la 1877, de cătră Ruși adăugînd că numai România este antepostul Austro-Ungariei în Orient, aliata sa naturală.

Încă odată nu este în cugetul nostru de a purta nici o acușăȋiune. Poate că nici ȋiarul austriac nu este mai bine informat decât noi. Constatăm numai, că împregiurările, în cari se face călătoria Suveranului nostru, hrînesc mult nedumirirea publică asupra scopului acestei călătorii.

Plecare Măriei Sale, fără a lăsa o proclamațiune cătră țeară, mutismul dl-ului Brătianu, ingânările nelămurite ale ȋiarului dl-ului Boierescu, tendențele trădate până acum de guvernul nostru, afirmațiunile unor gazete austriace, toate par că ar îndemna pe Români să creadă, că este ceva politic în această călătoria.

De altă parte cei ce voiesc a se grăbi cu conclusiunile lor, ȋi ȋic: Călătoria unui Suveran în străinătate nu este totdeuna un semn de încheieri de alianțe; Vodă-Carol a mai făcut visite pe la capetele încoronate și la

FOIȚA.

Dela Sibiu la Ogna și înderêt.

(Șchiță de călătoria).
(1 Urmare).

Soiul acesta de patrușei, ori cât de nedelicat este el în viața de toate ȋilele, are o susceptibilitate nespusă pentru culoarea roșie. El fiind liniscit se turbură când vede roșată. Ei bine! bibola din cestiune venia cum am ȋis repede. Pe strada prelungită umblă oameni de toată mîna, și fiind și parc în apropiare, umblă și femei și copii din clasele mai bune. O d-nă cu o copilă de 5—6 ani venia tocmai prin prelungirea stradei, de care vorbirăm. Nici un om de ai „ordinei și siguranței publice” nu era nici în apropiare, nici în depărtare. Biata domnă poate că avea ceva roșu în toaleta de pe dênșa sau avea presimțiri întemeiate despre manierele bibolilor, destul, că era în mare perplexitate. Stăpînul bibolei venia într'o depărtare oare care în toată fleama, ca și când ar fi toate în cea mai completă ordine.

Ce era de făcut? Cu risic am sărit din trăsură. M'am îndreptat cătră doamna în perplexitate și, fără de a'i studia toaleta, o am condus în grabă în curtea oficiului comitatens, unde a așteptat până a trecut primeȋdia întunecată.

Reflectaiu în mine, că a fost bine, că cel puȋim curtea oficiului comitatului a fost în apropiare. Dacă lipsia și aceasta, cum lipseșc oamenii ordinei publice în toate locurile, unde este de lipsă prezența lor, patruședul, care ar puté avê și alt drum, în desfrînta lui libertate putea se facă o ne-facută.

În fine am ajuns în strada Morii și am luat-o cătră moara „Obrejei”. Aci dîndune de vale din platoul, pe care e situată Cetatea de sus a Sibiuului cu suburbiul iosefin, am coborît în șesul, care se estinde spre meadă noapte până în „Dealul Ognei” și pe lângă acesta până departe deasupra Ognei. Drumul în care ne aflam acum este drumul, pe care diligențele postale și private comunicau între Brașov și Viena.

Drumul până la podul Cîbinului

se străcură printre case și grădini ce, în timpul mai nou s'au cuprins în colectivitatea unei strade. Strada aceasta, mirare este botezată „Strada-păgînilor” (Heiden-Gasse), cu toate că este greu de dovedit, dacă pe când existau păgîni în Transilvania a existat Sibiu și dacă a existat, că tocmai pe acolo vor fi locuit păgîanii. Strada numai intrată e păgînească astădi, că curgînd un rîuleț destul de afund de a se periclită copii într'ensul, nu este nimica pe de laturile rîulețului, prin ce să se incungiuire vre un pericol. Copii din strada aceasta se vede, că au buni ȋangeri păȋitori, cari cu scutul lor suplinesc golul, ce l' lasă autoritatea locală neîndeplinit.

La capetul stradei se deschide piața numită de Români „Têrgul vinului” și de Nemȋi „Bauholtz-platz”.

Amêndone numirile sînt justificăte. Și mai că nu scie omul cui se dea dreptul mai mult, Românilor sau Nemȋilor. Români au drept a numi piața „Têrgul vinului” pentruca toamna aici se vinde vinul cel dulce; eară Nemȋii au drept a o numi „Piața lemnelor de lucru” pentruca tot anul aici

se intrunesc, în ȋilele de têrg, Gurenii din Gura-rului și Oltenii din țeara Oltului și alȋii cu scânduri, șindile, cu bîne, caferi, laȋi și alte lemne de lucru. Români din giur, deși în trecut eschiși până și dela meserii, aici fac de două ori pe fie care săptămînă espozițiunile lor de industrie în lemn; nu pentru ca să și arete hîrnicia în industrie, ci pentruca să și agonisească pânea de toate ȋilele.

Trecem Cîbinul, rîul, care a dat numele cel vechiu al Sibiuului și care nume nu s'a putut îngropa nici după ce Hermann, după cum spune tradiȋiunea a construit cetatea, ce în limba nemțescă se numește după numele lui. Un moșneg bêtărîn spunea adecă în copilăria mea, că pe timpul când a sosit aici coloniștii Sasi, Hermann s'a rugat de Români, să i dea și lui un locșor pentru sine și pentru soȋii sei, nu mai mare decât o peale de bibol și e o peale de bibol? cînd e vorba de a mesura locul cu ea. Fără de a se cugeta mult, Români s'au învoit și i-au dat voie să și ia loc de o peale de bibol. Hermann însă, om șiret, se pune și taie din pele o curelușă subȋire ca aȋa și

1869. Alianțe se pot încheia și prin miniștri, cum făcu d. Brătianu la Livadia, și prin reprezentanți diplomați.

Deci și o ipoteză și alta sunt cu neputință.

Nu ne vom încerca să cântărim, de care parte sînt mai multe probabilități, căci ne este teamă să nu greșim.

Ne mulțămim deocamdată a înregistra deosebitele șgomote, cari ne privesc.

Cât despre ideile noastre le-am arătat cetitorilor încă din anul trecut, când cestiunea alianțelor se discuta prin unele cercuri politice dela noi.

În același obiect dice „Timpul“ următoarele:

Diarele austriace și germane se ocupă de călătoria M. Sale la Ischl. „Neue freie Presse“ spune, că domnitorul nostru a întreprins această călătorie avînd de scop să cunoască sentimentele Austriei și Germaniei față cu România, și se aște, dacă se poate bizui pe spriginul lor în cazul, când țeara noastră ar fi din nou amenințată de intrarea ostirilor rusești. Foaiă vieneză speră, că prințul României va întimpina dovezi de amicitie din partea Austriei pentru țeara sa; Austria este pentru România o amică, ce nu o va părăsi nici când, pentrucă România înțelege, că interesele sale o consiliază să se apropie de Austria; astfel pe câtă vreme celelalte principate balcanice nu sînt decât instrumentele Rusiei, „România este ante-postul Austriei în Orient, aliata ei naturală, care întrece pe toți Slavii din peninsula prin cultura ei intelectuală“.

Bulgarii sînt ispitii a neliniștii Dobrogea, din care cauză România a concentrat și concentrează încă trupe în acea parte a locului. În Constanța se zidesc două casarme. O bandă de insurgenți bulgărești de o sută de capete se încercă (ca alteale mai înainte) a turbura liniștea și pacea Dobrogei. Banda și-a plătit foarte scump încercarea, trupele române cu care a venit în atingere au stins banda întreagă.

Din London se scrie la „Bohemia“ că eruperea unui resboiu este foarte aproape. Lucrurile se desvoaltă ca în 1877. Nici atunci Turcia nu se putea îndupleca la concesii. Și atunci era vorba de măsuri coercitive în comun din partea puterilor, din cari nu s'a ales nimica, ca și acum. Englitera, Franca, Austria, Germania și Italia se mulțămesc cu concesii de jumătate; nu așa Rusia. De sigur la cel dintăiu pas, ce puterile l vor face înapoi, Rusia va folosi ocazunea și va păși eară pentru libertatea popoarelor balcanice.

Același coresp. dice, că în România sînt eruperea resboiului ca si-

gură. Un om încreștat al țarului se fie înduplecat pe principele Carol la neutralitate înarmată și se fie pus în perspectivă și două milioane de ruble ca subsidii. Călătoria principelui Carol și frecările necontente între clientela Rusiei, Bulgaria, ne face să nu credem partea din urmă a corespond. diarului „Bohemia.“ În Englitera și anumit în Iria sînt simptome de revoluțiune. Și Indienii de sub stăpînire engleză dau semne de o mișcare.

În Rusia eară se mișcă nihilistii.

Varietăți.

* (Domnitoriul României), după o telegramă bucaresească a foaii oficioase „Die Presse“, a fost numit șef („Inhaber“) al regimentului austriac de infanterie Nr. 6, cerul de întregire Neoplanta. Astfel un regiment austriac va purta de aci încolo numele: „Carol principele României“.

* (Înaintări). La rangul de ca-deți au înaintat dintre Români: d. d. Alecsandru Rus, Iuliu Bogdan, Iosif Ioanovici, Oscar Cristea, Constantin Murășan, George Măcelar, Iulian Brote, Aurel Predovici, Nicolau Băilă, și Dimitrie Muntean.

* (Principele Carol) dimpreună cu soția sa doamna Elisaveta au plecat din Ischl — după cum am anunțat deja în numerul trecut al „Tel. Rom.“ — în 15 Aug. n. la 11 oare a. m., călătorind cu tren separat preste Ebensee spre Munich. Pe la 3/4, 11 împăratul Francisc Iosif în uniformă de mareșal a sosit cu trăsura la hotelul „Bauer“ spre a da părăchei princiere române petrecerea până la gară. Împăratul la stînga principelui Carol, apoi principesa Elisaveta cu principesa Ghica și cu suita oaspeților înalți au junsură la gară cu 10 minute înainte de 11. Aici monarhul într'un mod foarte călduros își luă ziua bună dela principele Carol și soția sa, căreia i sărută și mâna, și i-a petrecut până pe perron. Până când părăchea princiară se sui în vagonul de salon, împăratul schimbă și cu suita princiară multe cuvinte amicabile de despărțire. Precis la 11 oare trenul se puse în mișcare. Părăchea princiară stînd în ferestrele deschise ale cupelului se închinară monarhului, carele stînd pe perron, a salutat milităresc, ridicându-i mâna la părăria de general.

* (Societatea pentru fondul teatrului român) auzim, că și va ține adunarea generală în 7 Septembrie a. c. aici în Sibiu, dacă comitetul societății se va învol cu termenul acesta propus de un comitet

atras o boală psihică, care l'a adus în casa alienaților din Sibiu, unde a și murit.

El fu înmormîntat unde am șis. Însă măcar că sînt doi ani trecuți dela înmormîntare, mormîntul lui încă nu este însemnat cu vreun monument, ca călătoriiul să șie, unde repositul și-a aflat repausul etern. (Va urma.)

Ca să îndatoreze pe arendașul moșiei, un grădinar îi aducea în toate cât un coș de verdețuri și zarzavaturi.

De ce tetredesci atât, șise, de politeță, arendașul, într'o dimineață pe când grădinarul îi presenta un coș cu varză roșie.

Avem atât de multă d-le în cât o dăm voios boilor.

Într'un salon, se vorbește despre La Fontaine.

Cunoașteți pe La Fontaine, d-nă? întrebă un tîner pe o prețioasă ridiculă. Dacă'l cunosc? răspunde aceasta cu un ton superb... Într'această familie și a mea, a existat d-le mai multe alianțe...

al inteligenței române, după cum cetim în „Gaz. Trans.“

* (Zel „Patriotic“). Din Arad se telegrafează dto 18 August st. n. lui „Pester Lloyd“, cu ostentațiune următoarele: „Întru sərbarea aniversării Maiestății Sale orășul nostru ieri seara a fost iluminat sərbătoresc. Capela pompierilor au transversat orășul cu musică; după ce ea a făcut o serenadă înaintea palatului episcopesc, episcopul Melianu prezentându-se la fereastră a ținut înaintea mulțimei adunate o cuvîntare maghiară și foarte patriotică, care a fost primită cu tunete de Eljen pentru regele și pentru episcopul, provocând pretutindenea bucurie.“

* (Episcopul Metianu baron). Auzim că Il. S. dl episcop a subșternut la ministerul din Budapesta rugăciunea, a fi înaintat la baronie pe baza ordinului „Coroanei de fer.“ ce l'a fost primit, precum este cunoscut, pentru diferite merite.

* (Kossuthismul sprosces). „Kelet“ comunică din Cluj dto. 18 l. c. n.: Generalului Demel, ce locuiesc aici în ulița Turzii i-au spart ferestrele cu privilegiul iluminăției de ieri. Generalul adevă și-a decorat balcoanele sale numai cu steaguri austriace... Oare unde se vor opri „patrioții“?!

* (Trenul accelerat). Nr. 1 și 2 din 20 Aug. n. începînd se va opri pe o minută la stațiunea „Gyeres“.

* (Institutul alienaților) din Sibiu a primit de administrator pe dl Kovats Albert, fost oficial la direcțiunea catastrală.

* (Sa sinucis) pentru defraudare secretarul căilor ferate de stat ung. dl Rudolf Debrocenyi din Pesta. Acesta adevă s'a smuls din mâinile poliției, care era s'el încuie pentru defraudării mari, și s'a aruncat din al 3-lea etagiu jos în curte, unde ajungînd, a ramas mort.

* (Bătaia orbilor) se bătura în 16 Aug. n. în ziua marș pe strădele Budapestei doi redactori ungurești și adevă: renunțatul Verhovay, redactorul jurnalului „Függetlenség“ și Ludovic Bartak, redactorul jurnalului „Bolond Istok“. Tot semne de cultură!

PARTEA ȘIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Genesa evangeliilor.

(Studiu biblic).

Evengeliu răs țarșă. Ioan 5, 39. (16 Urmare).

D. Evangelia după Ioan.

(Urmare).

b) Neesactitățile istorice și geografice. Din 11, 49 seqq. și 18, 13 seqq. susține critica, Evangelistul de o parte dovedește, că consideră Archieria analoagă cu consulatul la Romani, de alta este în contradicere cu Iosephus Antt, XVII, 2, 2, 4, 3. din care se vede, că Caiafa a fost Archiereu peste un deceniu, și în sfîrșit, că prelungă Caiafa, ca Archiereu al anului același, se vorbește de „Archierei“ — ceea ce este neistoric.

Mai departe, că Evangelistul arată necunoștința geografică, punînd Botezul în Betania și amintind de un oraș „Sichar“ care n'a existat. Aceste date neesacte dovedește, că nu sînt scrise de Iudei, înveșăci ai lui Iisus, prin urmare nu sînt scrise de Ioan, ci de un străin, carele n'a cunoscut exact nici starea socială religioasă a Iudeilor și nici ținuturile în cari s'ar fi întimplat evenimentele descrise.

Preținsa neistoricitate nu urmează din ceea ce scrie Ioan, ci din tendenșiositatea criticii, carea a și renunțat la acest argument? căci:

*) Klein, op. cit. pg. 113.

a) Ioan, când dice la 11, 13 despre Caiafa „αρχιερεὺς ὁν τοῦ ἐναντιοῦ ἐξείνουν“, accentuează anul, în carele Iisus s'a adus jertfă prin sancțiunea archierească, și nu eschide archieria de mai tîrziu a lui Caiafa, precum nu eschide nici pe cea de mai înainte și precum nu presupune schimbarea archieriei din an în an. Ioan, ca și ceilalți Evangelisti a știut mai departe, că în mod officios era numai un archiereu. Și cu toate acestea ca și ceilalți¹⁰⁾ ne vorbesce de „Archierei“. Nu că doar Archierei ca atari ar fi fost de odată mai mulți în oficiu (Ana, Caiafa și Alesandru¹¹⁾, ci unul în funcțiune, alții cu titula și dreptul de membrii naturali ai Sinedriului¹²⁾. Precum se vede, Evangelistul dovedește din contră exacte cunoștințe istorice.

Preținsel neesactități geografice încă nu sînt mai temeinice de cât cele istorice. Varianta Βηθσαφα în 1, 28. este adevărat o avem de la Origen, carele s'a simțit în drept a o pune în loc de Βηθβανια. Dar dacă Origen în călătoria sa n'a aflat Βηθβανια, ci în locul ei a creșut că a dat peste Βηθσαφα încă nu urmează, că Βηθβανια n'a existat. Resbelul judeo-roman a putut nimici cu totul acest sat, în locul sau în apropierea cărnia să se fi ridicat Betabara. Ba se poate ca acest sat să fi purtat două nume aproape de același înțeles¹³⁾, din cari unul, Betania să fi eșit din us în decursul timpului. Togmai ca cetitorul să nu confunde această Betanie cu cea de lângă Ierusalim, Evangelistul o circumscris cu πέραν τοῦ Ἰουδαίου.

Tot așa stă lucrul și cu Sichar, care pe acel timp a fost probabil numele vechi Sicheim. — Dacă noi, din lipsa datelor la scriitorii profani, nu suntem în stare să cunoaștem topografia descrisă de s. scriptură, urmează oare că s. scriptură ne spune neadeveruri? Și de aci apoi se poate conchide la neautenticitatea ei?!

Dar, continuă critica negativă:

c) Evangelia este în contradicere cu Sinopticii. Încă Bretschneider C. G.¹⁴⁾ la 1820 a pășit cu acest argument, susțînînd că: Icoana lui Iisus după Evangelia a patra este cu totul deosebită de cea dela Sinopticii, din compararea cuvîntărilor lui Iisus după Ioan și Sinoptici, se vede că Sinopticii reproduc cuvîntările autentice ale lui Iisus, pre când după cum le aflăm la Ioan, ca curat dogmatice și metafisice (es. cap. 17), în cari ne vorbește Iisus, ci Ioan le pune în gura lui Iisus — sunt improbabile și imposibile. Aceste considerante, deși în urma contra-criticilor de Lücke, Usteri, Weber ș. a. Bretschneider le-a retras încă la 1824, și astăzi după un lung proces de desvoltare se consideră ca cel mai puternic argument contra autenticității acestei Evengeli.

Însemnătatea acestui argument ne îndreptățește să-l tractăm ceva mai pe larg:

a) Espunerea istorică. Cel ce a cetit numai fugitiv această Evengelic recunoaște, că ea presupune cunoașterea celorlalte trei, ba că fără de ele în multe părți este neînțeleasă.

¹⁰⁾ Mat. 26, 59, 27, 6, 20 ș. a. Marcu 14, 1, 55, 15, 2, ș. a. Luca 3, 2—22, 52, 66 ș. a.

¹¹⁾ Fapt. app. 4, 6.

¹²⁾ Dela Irod cel mare Archieria a încetat a fi dată pe viață. El, și după dînsul următorii sei și Romanii puneau și depuneau Archierei după plac. Archierei depuși își păstrau titlul și dreptul de vot în Sinedriu. Confer: Schürer & Die Hohen — priester im N. 5. în „Stud. u. Kritik“ din 1872 fasc. 4.

¹³⁾ După etimologie beth-ania-casă, loc pentru corăbi, — beth-abara-casă, loc pentru debarcare, vad.

¹⁴⁾ Probabilitate Eveng. et opp. Ioannis etc. Lipsiae 1820, pg. 30—45.

Acest fapt îl exploatează susținând, că autorul acestei Evanghelii este dependent de Sinoptici, pre cari i-a prelucrat spre a da la lumină un roman—ca bună oară Renan în zilele noastre.

O afirmare mai netemeinică ca aceasta nici că se poate cugeta. Evangelistul nu prelucră materialul spus de Sinoptici, căci materialul spus de dînsul este cu totul independent de cel de la Sinoptici, prin urmare nu atîrnă de ei, ci îi completează. El nu denegă adevărul cuprins în espunerele sinoptice, ci îl confirmă, togmăi îndreptându-ne în mod indirect la acele scrieri, pe cari el le presupune cunoscut. Unde însă consună în materie, nu avem să recurgem la pendența de Sinoptici, ci la pendența de adevăr istoric. Căci este una și aceeași istorie pe care o scriu cu toții. Cumcă Evangelistul n'a prelucrat espunerile Sinopticali, punînd în locul scrierilor lor pe a sa, și aceea ce istorisece, istorisece în circuitul, sau doară mai bine, terenul istoric al Sinopticali, a căror istorisire o confirmă, nu dovedesce însuși Evangelistul atît în general la 20, 30, 21, 25, și espunerea unui șir de evenimente neistorisite de Sinoptici, cât și în special prin următoarele: 2, 12 „s'a pogorit la Capernaum și n'a ramas acolo multe zile” prin care notița ne îndreaptă la petrecerea mai îndelungată a lui Iisus în Capernaum, după cum ne istorisec Sinopticii, pe carea însă Evangelia aceasta o retace; asemenea 3, 24 „Ioan încă nu era închis în temniță” presupune, că cetitorii nu au cunoscută despre prinderea și decapitarea Botezătorului — din referadele Sinopticali, — aretînd tot o dată, că aceea ce a istorisit el pînă aci, s'a întimplat în ainte de pășirea lui Iisus în activitatea galileică, pe carea o descriu Sinopticii. Prin urmare după notița citată din Evangelia a patra, această Evangelie în loc să înlocuească pe Sinoptici, îi întregesc confirmându-i. Peste tot activitatea galileică, descriasă de Sinoptici, Ioan o presupune cunoscută și mai pe sus de ori ce îndoială. Aceasta se vede din 6, 1, 7, 1. Notița din 6, 2, „ii urma însă multe cete, fiind că vedeau semnele ce le făcea la cei bolnavi,” după cum ne arată și imperfectul, ne transpune în un timp mai îndelungat de activitate galileică, activitate, repetim, descriasă de Sinoptici, pe carea Ioan nu o espune, dar togmăi indigitându-o o confirmă. În chipul acesta am puté să mergem cu scrutările și combinările pagini întregi. Cele citate credem însă a fi de ajuns spre a ne convinge despre independența delata Sinoptici a Evangheliei a patra.

(Va urma).

Îndreptare. În nrul 90 art: „Din comitatul Severinului.” În introducerea în inceputul pasagiului al 5-lea o a se ceti în loc „Am văcut scoalele populare din Caransebeș disolvate”: Am văcut scoalele populare respective despartămentele române disolvate.

La începutul Nrul II în loc de: „Nu se poate constata” să se rectifice: „Nu se poate contesta”.

În al 2-lea pasagi din Nrul III în loc de Comitatul Severinului care, deși însemnătatea lui nu prea este importantă” să se rectifice: Comitatul Severinului, care, deși însemnătatea lui agricolă nu prea este importantă” etc.

Economic.

Sibiul 17 August n. Pro hectolitrază: Grâu n. 7.60—8.60; grâu scăiere d. 6.10—7.10; scăcară fl. 5.10—5.50; Orz n. 4.20—4.60; Ovăsă. 2.60—3. Cukuruz n. 4.60—5; Mălaiu n. 7—8; Cartofi n. 1.10—1.30; Sămînță de căneapă d. 7—7.50; Mazere d. 6.50—7.50; Linte d. 11—12; Fasolea d. 6—7.30 50 chilo: Făină de păne d. 7.50; Slănină d. 36—38; Unsăore de porc d. 82—85; Săubrut pro 50 chilo d. 30—32; Său de luminări d. 23—25; Luminări de său 50 chilo d. 23—29; Săupun d. 19—20. Fân 50 chilo d. 0.80—1. Căneapă pro 50 chilo fl. 17—19. Lemne vîrtoase de foc pro metru cubic fl. 3.—Spiri pro grad 65—60 cr. pro chilo: carne de

vită —46— cr.; Carne de vitel 36—50 cr. carne de porc 46—50 cr.; carne de berbec 24—26 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 24 August imob. lui Frideric Sporer și soți în Sighioara (judec. cerc.); în 26 Aug. imob. lui Ioan Moise în Branișca; în 20 Sept. și 20 Oct. imob. lui Ioan Furca în Cerna-Cristur (trib. Deva); în 31 Aug. imob. masei concursuale a lui Ludovic Ruș și soți în Brașov (trib.); în 16 Sept. și 20 Oct. imob. lui George și Anna Oligin ar în Feldioara (trib. Brașov); în 9 Sept. și 9 Oct. imob. lui Nicolae Tăbac, în Ocioșul Mare (trib. Deva); în 20 Sept. imob. lui Gruzda în Mădăras (trib. Mar. Oșorhei); în 9 Oct. și 9 Noemvre. imob. lui Adam Vas în Teșge (judec. cerc. Gherla); în 31 Aug. și 30 Sept. imob. lui Simion Moldovan în Toplița (judec. cerc. Reghen); în 22 Sept. și 23 Oct. imob. lui Nicolae Hathazi în Eftalva (judec. cerc. Sângiorgiu); în 31 Aug. imob. lui Ioan Hendel în Brașov (trib.).

Bursa de Viena și Pesta din 19 August 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	109.15	109.05
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	82.90	83.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	98.76	99.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	87.75	87.75
Împrumutul drumurilor de fer ung. Obligaijuni ung. de rescumpărarea pământului	125.25	125.25
Obligaijuni ung. cu clausulă de sorșire	94.50	94.50
Obligaijuni urbariale tomaneșne	93.50	93.—
Obligaijuni urb. tomes. cu clausulă de sorșire	93.50	93.25
Obligaijuni urbariale transilvane	93.—	92.25
Obligaijuni urbariale croato-slavonice	93.—	92.25
Obligaijuni ung. de rescumpărare decime de vin	94.50	—
Datorie de stat austriacă în hârtie	94.—	94.—
Datorie de stat în argint	72.65	72.75
Datorie de stat în argint	73.65	73.50
Renta de aur austriacă	87.80	87.75
Sorși de stat dela 1860	132.—	132.—
Acețiuni de bancă austro-ung.	831.—	829.—
Acețiuni de credit austr.	254.75	273.70
Acețiuni de bancă de credit ung.	273.60	253.50
Sorși unguresci cu premii	111.75	111.50
Sorși de regulara Tisei	109.60	109.65
Argint	—	—
Galbin	5.54	5.54
Napoleon	9.35	9.35
100 marce nemșeci	57.75	57.75
London (pe polia de trei luni)	117.70	117.65

Nr. 179—1880. 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala română confesională gr. or. din Cojozna, protopresbiteratul Clujului, se escrie concurs până la 14 Septemvre 1880 st. v. inclusive.

Venitele împreunate cu acest post sînt:

1. Cuartir liber în edificiul scolar fără podul întreg, care se folosece de magazîn pentru bucatele parohiei și neputînduse subarînda acest cuartir fără învoirea comitetului;
 2. folosirea a 6 jugere 1500 orgii arătoriu și 2 jugere 200 orgii fenaț;
 3. folosința unei grădini de lângă scoala gr. or. și a alteia de lângă scoala gr. catolică, care are a o îngrădi cu gard viu;
 4. În bani gata 160 fl. prin repartițiune dela popor și anume 100 fl. pentru scolarii ordinari, 40 fl. pentru repetenți și 20 pentru scolarii adulți.
- Pămînturile de sub nr. 2 le folosece pentru a instrua toată tinerimea în cântări bisericesci, a cânta cu ea în chor la biserică și la cas de lipsă a suplini și pe cantor.

Dela concurenți se cere:

- a) Să fie Român de naționalitate și de religieuna gr. or.
 - b) Să producă testimoniu, că a absolvat pedagogia în oare care institut pedagogic gr. or.
 - c) Să producă testimoniu despre purtarea lor politică și morală;
 - d) Că avînd talent de cântat să producă atestatut prescriș în „Stat. org.” §. 23. p. 12.
- Concurenții au a se adresa cu recursele lor instruite conform „Stat. organic” și regulamentului congregual

până la terminul de sus oficiului protopresbiterat român gr. or. al Clujului în Cluj.

Comitetul parochial român gr. or. din Cojozna.

Dat Cojozna, 3 August 1880.

În conțelegere cu ofic. ppresbiterat român gr. or. al Clujului.

Teodor Ciortea m. p., paroch și presed. comit.
Alexandru Nemes m. p., notariu.

Nr. 179. 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunei vacante de învățător în comuna Sebeș se escrie concurs până la 14 Septemvre 1880 st. v. pe cînd va fi și alegerea. Salariul învățătoresc este 100 fl. v. a. un stingin de lemne și cortel în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa această stațiune au să-și astearnă rugărilor nezestrate cu toate documentele prescrișe de „Stat. org.” și regulamentul congregual provisoriu din 1878 oficiului protopresbiterat în Sebeș până la sus numit termin.

Sebeșul în 1 August, 1880.

În conțelegere cu D. protopresbiterat concernent:

Comitetul parochial.

Nr. 12. 1—3

CONCURS.

Dechiarându-se de vacant postul de învățător la scoala confesională parochială din parochia Șibotului, prin concludul comitetului parochial ddo 6 Iulie Nr. 12 1880 pentru ocuparea aceluia se escrie concurs cu terminul până la 15 Septemvre a. c. st. v. inclusive.

Emolumentele sînt:

200 fl. v. a. salariu fies din cassa alodială a comunei Șibot, 5 stângini de lemne pentru încălțirea scoalei și a oadaei, în care locuiesc învățătorii grațuit.

Doritorii de a concura la această stațiune au să-și astearnă petițiunile lor instruite pre lângă documentele obicnuite și cu testimoniu de calificaijune la onor. oficiu protopresbiterat din instruite pre lângă documentele obicnuite și cu testimoniu de calificaijune la onor. oficiu protopresbiterat districtual de scoale până la terminul aretat mai sus.

Din ședința comitetului parochial ținută în Șibot, la 6 Iulie 1880. În conțelegere cu d. protopresbiterat concernent:

Ioan Armean m. p., paroch ca presedinte.

Nr. 159. 1—3

CONCURS.

La scoala confesională gr. or. din comuna Bozu în protopresbiteratul Iliei mureșane devenind vacant postul de învățătoriu, pentru ocuparea acestuia se escrie prin aceasta concurs cu termin până la 6 Septemvre st. v. a. c.

Emolumentele sînt:

1. Salariu anual 100 fl. v. a.
 2. 60 ferdele cucuruz în boambe,
 3. folosirea grădinei scolare,
 4. cuartir liber în edificiul scoalei și 5. 4 orgii de lemne de încălțit, din aceste se încălțască și scoala.
- Doritorii de a ocupa acest post vor avé ași adresa suplicele lor instruite în sensul „Stat. org.” și a regulamentului congregual dela 1878 la subscrilul până la terminul de sus; concurenții să aibă cunoscință și despre limba maghiară și să fie cântăreți buni.

Gurasada. 4 August 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu, m. p. adm. prot.

Nr. 22—1880. 1—3

CONCURS.

La scoala normală capitală gr. or. din Rășinari a devenit un post de

învățătoriu vacant. Pentru întregirea acestuia se deschide concurs până în 5 Septemvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

1. Un salariu anual de 350 fl. v. a. plătit în rate lunare anticipative.
2. Relut pentru cuartir și lemne 60 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și astearnă petițiunile lor până la terminul preficit comitetului parochial prelîngă care să dovedească:

- a) că sînt de religieuna gr. or.;
- b) că au absolvat cel pușin gimnasiul inferior și cursul pedagogico-teologic cu succes bun;
- c) să producă atestat despre depunerea esamenului de calificaijune învățătorescă;
- d) cei ce vor dovedi, că au absolvat clase mai multe și au și pracșă învățătorescă se vor preferi.

Învățătorii devenit ales va servi în primul an în mod provisoriu de probă; mai departe el va fi datoriu a ține duminica și sêrbătoreana în rînd cu ceialalți învățători de aici câte o strană în biserică; de aceea se cere ca el să scie cântările și tipicul bisericesci.

Cei ce doresc a concura la acest post să aibă calificaijune recerută pentru învățătorii de scoala capitală, și vor fi datorii a se presenta până la finea concursului aici la Rășinari, și a cânta în biserică, pentru a li se cunoasce desteritatea în tipic și cântările bisericesci.

Concurentul, carele va dovedi calificaijune de a puté propune sistematic cântările corale cu elevii scolarii, are încă o remunerațiune anuală de 100 fl. v. a.

Rășinari din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la 3 Aug. a. c. În conțelegere cu părintele administrator protopresbiterat tractual.

Comitetul parochial.

Nr. 110. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela scoala confesională gr. or. din comuna Balomir, ppresbiteratul Orăștiei prin aceasta se escrie concurs până la 8-a Septemvre a. c. st. v. în care și se va ține și alegerea.

Emolumentele sînt:

1. Salariul anual statoric cu 160 fl. valuta austriacă.
2. Cortel natural cu grădină 1/2 jug.
3. 5 Orgii lemne din care se va încălți și scoala.

Concurenții au prelîngă așternearea documentelor de calificaijune pentru cariera învățătorescă a documenta, că sciu barem două limbi din limbile patriei recunoscut, și că sînt deprinși în cântările bisericesci și vor avé a se presenta cel pușin odată în biserică înainte de alegere.

Doritorii de a ocupa acest post vor trimite suplicele lor instruite în sensul stat. org. la oficiul ppresbiterat al Orăștiei până la terminul susarêtat.

Dat în ședința comitetului parochial Balomir 10 Iulie 1880.

Nicolau Suciu, m. p., paroch și presedinte al comit. parochial. În conțelegere cu protopresbiterul Nicolau Popoviciu.

Nr. 115. 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea a 2 posturi de învățători la scoala rom. gr. or. din comuna Vinerea (Felkenyér) cu aceasta se escrie concurs până la 7 Septemvre 1880.

Emolumentele sînt:

1. Pentru cel din clasa I-a leață anuală 155 fl. v. a. din fondul scolar;

2. Pentru cel din clasa II-a leaă anuală 250 fl. v. a. din casa alodială. Pentru ambii învățători cortel liber, lemne de încălzit pentru școală și învățători câte 5 orgii, și grădina de legumi.

Doritorii de a ocupa unul sau celalalt post învățătoresc se și trimită cererile sale instruite în sensul „stat. org.” și legilor școlare la oficiul protopresbiteral gr. or. al Oraștiei până la scrisul termen.

Din ședința comitetului parochial gr. or. dela Vinerea, ținută în 29 Iunie 1880.

În conțelegere cu d. protopresbiter concernent:

Ioan Mihu m. p., Daniil Păcurariu m. p.,
președinte, paroch și notariu ad-hoc.

Nr. 203. 3—3

CONCURS.

Devenind vacante 2 posturi de învățătorii la școala confesională gr. or. din Betlean se scrie concurs cu termen până la 8 Septembrie a. c. st. v. în care și va fi alegerea.

Emolumentele sânt:

1. Pentru postul învățătorului secundar 100 fl. v. a. cuartir liber în edificiul școlii, și cinspredece fl. pentru lemne, care se va solvi în 4 rate anticipative din alodul comunal.

2. Pentru postul învățătorului primar 250 fl. v. a., cuartir liber în edificiul școlii, apoi pentru lemne de foc 15 fl., care se vor solvi anticipative în 4 rate din fondul școlii, cum și o bucată de grădină pentru legume, de 40 metri pentru ambii învățători în grădina școlii.

Dela concurenți se cere, ca învățătorii primarii să aibă cel puțin 4 clase gimnasiale, să știe limbile patriei, să știe cântările bisericesci, producând și atestat de calificare.

Doritorii de a ocupa posturile aceste au de a și așternere suplicile lor instruite în sensul „statutului organic” și al dispozițiilor sinodale din anul 1873 la dl protopresbiter Petru Popescu în Făgăraș; notându-se că aleșii vor avea a conduce și strana dreaptă în biserică cu elevii în toate duminicile și sărbătorile cântările bisericesci, ear' mai înainte de alegere să se prezente în biserică înaintea poporului în vre-o sărbătoare sau Duminică.

Betlean, 27 Iulie 1880.

În conțelegere cu dl presbiter tractual.

Ioan Bărsan m. p.,
paroch și președ. comit. par.

Nr. 147. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătorii la școala confesională gr. or. din Ripa inferioară, ppresbiteratul Turdei superioră, se scrie concurs cu termen până la 31 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. 120 fl. v. a. salariu anual.

2. Cuartir liber în locuința școlii.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a și subterne suplicile lor, instruite cu documentele prescise de stat. org. și regulamentul provisor din anul 1878 oficiului ppresbiteral gr. or. al tractului Turda superioră în Deda până la termenul indicat.

Deda în 15 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Popescu, m. p.,
adm. prot.

Nr. 100. 3—3

CONCURS.

Pentru stațiunea de învățătorii în clasa a II-a la școala confesională gr. or. din Gura-riului, se scrie concurs cu termen până la 31 August st. v. a. c.

Emolumentele sânt:

a) Un salariu anual de 300 fl. v. a. care se solvesc din casa alodială în rate trimestrale.

b) Cortel liber în edificiul școlii; — și

c) lemne de foc 5 orgii, din cari are a se încălzi și classa respectivă.

Doritorii de a ocupa această stațiune și vor adresa suplicile lor în termenul sus statorit la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiuului I. instruite în sensul „Stat. org.” și a dispozițiilor sinodale din anul 1873 având a dovedi, că au absolvat cel puțin 5 clase gimnasiale sau reale.

Se notează, că alesul învățătorii din această clasă va avea să țină și prelegerile în școala de repetiție și strana de cântăreț în biserică.

De aceea va fi bine să se prezente în vre o Duminică în biserică pentru de a dovedi dexteritatea în cântări.

Gura-riului, 24 Iulie 1880.

În conțelegere cu Of. presbiteral.

Comitetul parochial:

Ioachim Muntean,
paroch și președ. com. par.

Nr. 157. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă b. n. viciosiu paroch Mihail Fulea în parochia de clasa a III-a din Săcel, ppresbiteratul Turdei superioră, în urma înaltei incuviințări consistoriale din 12 Iunie a. c. Nr. 1914. B. se scrie concurs cu termenul până la 31 August anului curent.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială cu edificiile economice și grădina.

2. Folosirea a done cimiterii.

3. Porțiunea canonică: agru de 40 ferdele sămănătură de toamnă și fenaț de 22 caré de fén și 4 caré de otavă.

4. Dela 150 familii câte un puin de gâină.

5. Tot dela 150 familii câte o și de lucru cu palma.

6. Lemne de foc din pădurea bisericască.

7. Venitele stolare usuate.

Toate venitele parochiale compute în bani dau suma anuală de 421 fl. v. a. dintre cari una a treia parte este a fiitorului capelan, cu excepțiunea celor cuprinse sub pte 1. cari până la moartea parochului actual rămân în folosința aceluia.

Doritorii de a ocupa acest post se și așternere petițiunile lor, proveđute cu documentele prescise de stat. org. și regulamentul congr. pentru parochii din anul 1878, oficiului ppresbiteral gr. or. al tractului Turda superioră în Deda până la termenul de mai sus.

Deda în 11 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Popescu, m. p.,
adm. prot.

La Nrul consis. 2111 B. 3—3

CONCURS.

După ce în urma concursului pentru întregirea parochiei „Murș-Sângiors” în protopresbiteratul Murș-Oșorheiului publicat în „Tel. Rom.” nrii 4, 5 și 6 din an. 1880 nu s'a însinuat nici un concurent: așa în urma ordinațiunii consistoriale din 15 Iulie a. c. Nr. 2111. B. prin aceasta se lungese termenul pentru înțrarea concurselor la această parochie până la 1 Septembrie a. c.

Emolumentele sânt tot cele publicate în concursul din Nrii 4, 5, și 6 ai „Tel. Rom.” ear' concursule sânt a se așternere P. O. domn protopresbiter Parteniu Trombițaș de Bethlen

în M. Oșorheiu până la termenul așternut.

Murș-Sângiors, 30 Iulie 1880.
Comitetul parochial.

Nr. 231. 3—3

CONCURS.

În urma părinteștii incuviințări consistoriale de sub Nr. 3113 a. tr. pentru parochia de a III-a clasă Nocrichiu se scrie concurs de capelan parochial pe termenul dela datul de față până la 31 August 1880.

Emolumentele sânt:

1. Locuința mobilată și încălzită în odăile părintelui paroch actual.

2. A treia parte din venitele porțiunei canonice stătătoare preste tot din pământ arătorii și de fenaț din 17 jugere.

3. A treia parte din venitele stolare dela 70 familii și tot dela atâtea familii a treia parte țile de lucru, care împreună vor aduce un venit anual de 100 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la acest post de capelan vor avea și așternere petițiunile lor instruite după prescisele statutului organic §. 13 și a dispozițiilor congresuale la subscrișul oficiu ppresbiteral, având mai înainte a se înțelege cu parochul parochiei sus amintite.

Nocrichiu în 12 Iulie 1880.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Grigoriu Maier m. p.,
adm. prot.

CONCURS.

În anul scolar 1880/1 an de a se împărți șese stipendii a 120 fl. pe an la școlarii din școala agronomică din Mediaș.

La stipendiile aceste, și încă pe durata întregului timp de studii, pot aspira astfel de școlari, cari:

1, sânt de origine din vre-o comună a istoricului fund regiu și cari se vor primi în școala agronomică dela Mediaș;

2, vor produce o legitimare despre purtarea lor nemaculată;

3, între mai mulți egali în demnitate vor fi recunoscuți, că au mai multă lipsă de a fi stipendiați.

Pentru păstrarea stipendiului se recere un atestat dela directorul școlii agronomice despre sporiul cel bun în studii făcut de stipendiat, așa încât stipendiul înceată îndată, ce lipsese condițiunea aceasta.

Presupunând capacitatea recerută stipendiile se confer fără considerare la religiune și naționalitate.

Petițiunile instruite cu atestatele corespuțătoare au a se înainta aici cel mult până la 11 Septembrie a. c. Sibiu, 9 August 1880.

Oficiul central al universității
săsesci.

CONCURS.

Două stipendii de câte 200 fl. sânt de împărțit între tineri de pe fostul fund regiu și în prima linie din Școlile de mai înainte al Mercuriei și Nocrichiului, sau din locurile principale a le acesora, dacă vor fi meseriași și dacă după puțină au absolvat un gimnasiu inferior sau o școală reală inferioară, ori o școală capitală, populară, la toată întemplearea dacă vor fi cercetați și absolvați cu succes bun vre-o școală industrială dintre cele spriginite de universitate și se vor obliga a petrece un an în străinătate pentru a se califica în specialitatea sa în practică și în teorie.

Condițiunile conferirei, afară de cele de mai sus:

a) prezentarea testimoniilor școlare cu calificațiune bună;

b) dovadă despre serăcia concurentului prin atestat oficial.

Stipendiile se plătesc jumătate îndată după obținere, eară cealaltă jumătate șese luni mai târziu. Junii stipendiați sânt datori a alătura lângă petițiunea pentru jumătatea a dona: atestatele ce și le-au procurat despre lucru, precum și un raport scurt despre timpul și locul, unde au lucrat și despre experiențele ce le vor fi făcut în meserii.

Un astfel de raport se așteaptă dela stipendiat și după ce se va fi înțră în țeară.

Concurs instruite cuviincios au a se așternere aici cel mult până în 15 Septembrie a. c.

Sibiu, 10 August 1880.

Oficiul central al universității
săsesci.

3—3

Publicare de licitațiune!

Comuna bisericască gr. or. din Rășnov după ce și-a primit aprobările necesare dela autoritățile mai înalte competente, — în ziua de 17/29 August 1880 la 10 oare a. m. va vinde prin licitațiune verbală publică, pădurea de fag de pe muntele bisericăi Baiu sau Diham aflător în România districtul Prahova.

Condițiunile de licitare precum și alte explicări se pot căpeta și respective vedea în școala română de aici, unde se va ține și licitațiunea.

Rășnov în 20 Iulie 1880.

[50] 1—3 Comitetul parochial.

Doctor universae medicinae

Henric König,

medic practic și specialist în obstetricale (de a le moștului) și boale de a le femeilor în

Sibiu, în strada Morii Nr. 27.

Ordinează în fie-care și dela 3—6 oare după ameași.

[47] 4—4

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.

Seghedin.
1876.
Medalie pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clapotetele găurite**, inventate de densus, a căror sunet este mai adânc decât acelor de construcțiunea veche și care, fiind de 100 punți, sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea veche.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

[43] 4—12

Antonie Novotny
în Timișoara.